

PAMÁTKOVÉ AKTUALITY

Nově prohlášené nemovité kulturní památky na území hl. m. Prahy v roce 2011

Soubor gotických sklepů pod bývalými domy čp. 69, čp. 70, Praha 1-Nové Město, Spálená

Obr. 1 A. Praha 1-Nové Město, soubor gotických sklepů pod býv. domy čp. 69 a 70. Celkový pohled na jižní díl velkého sklepa pod bývalým čp. 70 (foto F. Malý, 2009).

V rámci výstavby developerského projektu Copa centrum Národní byly archeologicky prozkoumány gotické sklepy ve Spálené ulici. Sklepy pod zbořenými domy čp. 69 a 70 představují mimořádně hodnotný doklad o nejstarším vývoji této části Nového Města. Zachovaný soubor suterénních prostorů náležel řadovým středověkým domům, založeným na jednotné parcelaci při lokaci Nového

Města Karlem IV. v roce 1348. Vypovídací hodnota konstrukcí je vysoká díky autenticky dochovanému stavu z doby výstavby s minimem pozdějších zásahů. Sklepy vznikaly postupně v několika fázích středověku. Domy na nich stojící, zbořeny při výstavbě stanice metra Národní třída v roce 1979, doznaly přestaveb v baroku a klasicismu. Nicméně tyto hodnotné sklepy již tehdy byly uchráněny před zničením. Jedná se o celkem 5 podzemních místností, které obsahují valené a lomené gotické klenby. V interiérech se zachovala řada významných stavebně historických prvků (schodiště, podlahy, stopy trámových stropů, klenby, fragmenty výmalby, otisky bednění, odkladače nebo osvětlovací niky), a to i po posledních stavebních úpravách, kterými jednotlivé domy prošly v 18., 19. a 20. století (viz Staletá Praha 27, 2011/2).

Proces prohlásování za kulturní památku byl v tomto případě značně komplikovaný. Ministerstvo kultury nejprve v roce 2010 prohlásilo celý soubor gotických sklepů pod býv. čp. 69, 70, 72, 73.

Obr. 1 B. Praha 1-Nové Město, soubor gotických sklepů pod býv. domy čp. 69 a 70. Orientační plán areálu s vymezením chráněné plochy (do podkladu DKM zakreslil V. Nový, 2012).

Výsledkem následného složitého projednávání se stalo nové rozhodnutí ze dne 10. 10. 2011, definitivně potvrzené 31. 5. 2012, které prohlašuje pouze sklepy pod býv. čp. 69 a čp. 70. Sousední, neméně hodnotné, suterénní prostory pod býv. čp. 72 a 73 prohlášeny nebyly. V tomto zúženém rozsahu byl soubor zapsán do Ústředního seznamu kulturních památek (ÚSKP) pod rejstříkovým číslem (r. č.) 104521 (obr. 1 a, b).

Dům stavitele Štěpánka čp. 2034, Praha 2-Nové Město, Na Výtoni 6, Na Hrobcí 7

Reprezentativní secesní činžovní dům s obchodními prostorami v přízemí byl postaven podle plánů stavitele a zároveň stavebníka Ferdinanda Štěpánka z roku 1908. Fasády nárožního čtyřpatrového domu, završené celkem čtyřmi polygonálními štíty a částečně atikovými nástavci, zdobí střízlivá secesní dekorace. Dominantním prvkem výzdoby průčelí do ulice Na Hrobcí je reliéf sv. Václava na koni, pod nímž je osazena pamětní deska, připomínající vznik domu roku 1908 a opravu objektu v roce 2010. Dům je v celém rozsahu podsklepen. Přízemí bylo řešeno jako obchodní, patra obytná. V interiérech se ve značné míře dochovaly kvalitní prvky a detaily původního vybavení a výzdoby. Stěny a klenutý strop vstupního vestibulu jsou zdobeny výraznou štukovou dekorací a keramickým obkladem. Štukovou výzdobu mají i stropy některých bytů. Zachovány jsou dekorativní teracové podlahy a kovové zábradlí schodiště, soubor dřevěných bytových dveří včetně zdobných supraportů či okna s leptanými skly. Dům Ferdinanda Štěpánka představuje hodnotný příklad reprezentačního nájemního domu vysoké architektonické i umělecko-řemeslné úrovně z období secese.

Obr. 2. Praha 2-Nové Město, čp. 2034, dům stavitele Štěpánka. Celkový pohled od západu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, M. Kracík, 2012).

Objekt byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 1. 9. 2011 (nabylo právní moci 28. 11. 2011) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104562. Z hlediska památkové péče je pozitivním příkladem dnes poměrně vzácná skutečnost, že podnět k prohlášení vzešel ze strany spoluvlastníka objektu (obr. 2).

Objekt byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 1. 9. 2011 (nabylo právní moci 28. 11. 2011) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104562. Z hlediska památkové péče je pozitivním příkladem dnes poměrně vzácná skutečnost, že podnět k prohlášení vzešel ze strany spoluvlastníka objektu (obr. 2).

Dům s Lékárnou pod Vyšehradem čp. 33, Praha 2-Vyšehrad, Vratislavova 2

Neoklasicistní nájemní dům s lékárnou byl postaven pro lékárníka Čeňka Řeháka na místě staršího objektu podle projektu architekta Ladislava Kuřáka v letech 1933–1934. Řadový převážně dvoupatrový dům je situován ve výrazném terénním svahu při patě vyšehradské skály. Jihovýchodní stranu malého dvora uzavírá drobné přízemní křídlo ukončené terasou. Uliční půdorysná linie je mírně zaoblená. Na hlavním průčelí jsou v klenácích nad okenními a vstupními otvory přízemí ztvárněny: reliéfní lékárenský znak, monogram „ČŘ“ s letopočtem 1934 a reliéfy s portrétními bustami. Některé

Obr. 3. Praha 2-Vyšehrad, čp. 33, dům s Lékárnou pod Vyšehradem. Celkový pohled od severu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, P. Havlík, 2012).

pravděpodobně představují mytologické postavy (Hermes, Hygieia, Aesculap), jiné snad zpodobňují členy rodiny Řeháků. Vedle průjezdu do dvora je situováno hlavní schodiště zpřístupňující obytné prostory pater. V nadsvětlicích některých bytových dveří jsou kované mříže, opět s monogramem stavebníka. Východní část dispozice přízemí zaujímají prostory lékárny. Interiér ústřední místnosti – officíny – je pojat velmi reprezentativně, její výzdoba nemá v pražském kontextu obdoby. Dřevěné obložení včetně vstupního závětrí a výkladních skříní tvoří jednotnou součást s dalším vybavením a mobiliárním zařízením lékárny. Stěny a strop jsou obloženy keramickými glazovanými obklady se dvěma figurálními reliéfy s mytologickým motivem. Na jižní stěně je osazena pamětní deska. Z officíny jsou přístupné prostory kanceláře lékárníka, laboratoře a dalšího zázemí lékárny. Do suterénu v těchto místech vede vřetenové schodiště.

Dům čp. 33 zastupuje vysoce kultivovanou architekturu klasicistního cítění 30. let 20. století. Jediné je především komplexní pojetí stavby, kdy se rodinná tradice i funkční náplň objektu vzácným způsobem projevuje v celkové jednotně koncipované podobě domu. Kvalitou provedení a mírou dochovanosti interiérové výzdoby a zařízení náleží předmětný dům s dosud funkční lékárnou v rámci hlavního města Prahy k nejhodnotnějším.

Dům byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 14. 4. 2011 (nabylo právní moci 30. 5. 2011) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104403. Prohlášeno bylo také vybrané původní mobilární zařízení a vybavení lékárny, které je evidováno samostatně (obr. 3).

Hoffmannova vila čp. 204, Praha 4-Podolí, Hoffmannova 4, Lopatecká 7

Obr. 4. Praha 4-Podolí, čp. 204, Hoffmannova vila. Pohled na západní zahradní průčelí (foto G. Urbánek, 2009).

Vilu si nechal postavit primárius Českého kvarteta Karel Hoffmann a jeho zeť Ivan Šetlík v letech 1923–1926 podle projektu architekta Eduarda Hniličky. Volně stojící třípodlažní stavba s podkrovím je situována ve svažité terasovité zahradě ohraničené oplocením s pilíři a s kovovým zábradlím. Zahradní západní průčelí se vzhledem ke klesajícímu terénu jeví jako dvoupatrové, uliční průčelí s předsunutým úzkým vstupním koridorem je pak v zásadě jednopatrové. Výrazným prvkem exteriéru je především půlválcový rizalit jižního průčelí a mělký rizalit završený mohutným štítem podkrovního vikýře v zahradním průčelí. Podobně jako u četných dalších Hniličkových realizací obytných domů a vil se i zde uplatňuje typické horizontální členění či výrazné barevné odlišení architektonických článků a ploch. Dům vznikl

již se záměrem, že v něm bude prostor pro zkoušky Českého kvarteta. Vila se stala místem pro přátelské styky členů Českého kvarteta a pro společenská setkávání s hudebníky z domova i ze zahraničí. V bývalém hudebním salonu později zásluhou Dagmar Šetlíkové Hoffmannové, dcery Karla Hoffmanna, existovalo jakési neoficiální muzeum Českého kvarteta. Vilu v minulosti navštívila řada významných osobností světové hudby, např. Dmitrij Šostakovič, David Oistrach, Svjatoslav Richter, Mstislav Rostropovič, Artur Honneger. V roce 1974 byla na uliční průčelí osazena bronzová pamětní deska od Vlasty Prachatické a Stanislava Kolíbala. Hoffmannova vila je kvalitním dokladem

meziválečné architektury a její klasicizující linie. Nezanedbatelný architektonický a urbanistický význam objektu je umocněn jeho unikátní kulturně-historickou hodnotou. Vila je neodmyslitelně spjata s činností Českého kvarteta a s osobností houslisty Karla Hoffmanna (1872–1936). Význam této skutečnosti dokládá zmíněná pamětní deska i název přilehlé Hoffmannovy ulice.

Vila s příslušnými pozemky a s oplocením byla prohlášena za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 3. 3. 2011 (nabylo právní moci 7. 11. 2011) a zapsána do ÚSKP pod r. č. 104554. Návrh na prohlášení iniciovalo občanské sdružení Hoffmannova vila, které vzniklo jako reakce na zamýšlenou demolici této hodnotné podolské památky (obr. 4).

Kostel sv. Anežky České čp. 2500 s předpolím, Praha 4-Záběhlice, Roztylské náměstí

Trojlodní kostel s věží v průčelí byl postaven v letech 1934–1935 v horní části ústředního náměstí Spořilova, kde svým umístěním i kompozicí tvoří urbanistickou dominantu této unikátní meziválečné pražské čtvrti. Stavba byla realizována podle plánů ruského architekta Nikolaje Paškovského (1897–1970), který působil v projekční kanceláři architekta Stanislava Režného. Paškovskij patřil k významným příslušníkům ruské kulturní emigrace působící v meziválečném Československu. Oproti původnímu návrhu provedl Režný úpravu zvýšením věže. Výsledné dílo specifickým způsobem spojuje v zásadě konstruktivistické stylové prvky s tradičním tvaroslovím sakrálních staveb. Monumentálním dojmem působící interiér trojlodí důmyslně pracuje se světlem. V su-

terénu je situován malý divadelní sál a další prostory kulturního a společenského využití. V přímé kompoziční souvislosti s kostelem byl v ose náměstí v roce 1937 odhalen pomník Hrdinům od Zborova se sochou legionáře od Karla Babky. V roce 1940 došlo k odstranění pomníku a na jeho místě později vzniklo pietní místo zv. „Národní hřbitov“ s hroby občanů padlých roku 1945. Kostel sv. Anežky České je vysoce kvalitní ukázkou meziválečné sakrální architektury a společně s pozemky předpolí tvoří nedílnou součást jednotné urbanistické kompozice Spořilova.

Kostel sv. Anežky České s příslušnými pozemky byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 9. 2. 2011 (nabylo právní moci 7. 3. 2011) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104271 (obr. 5 a, b).

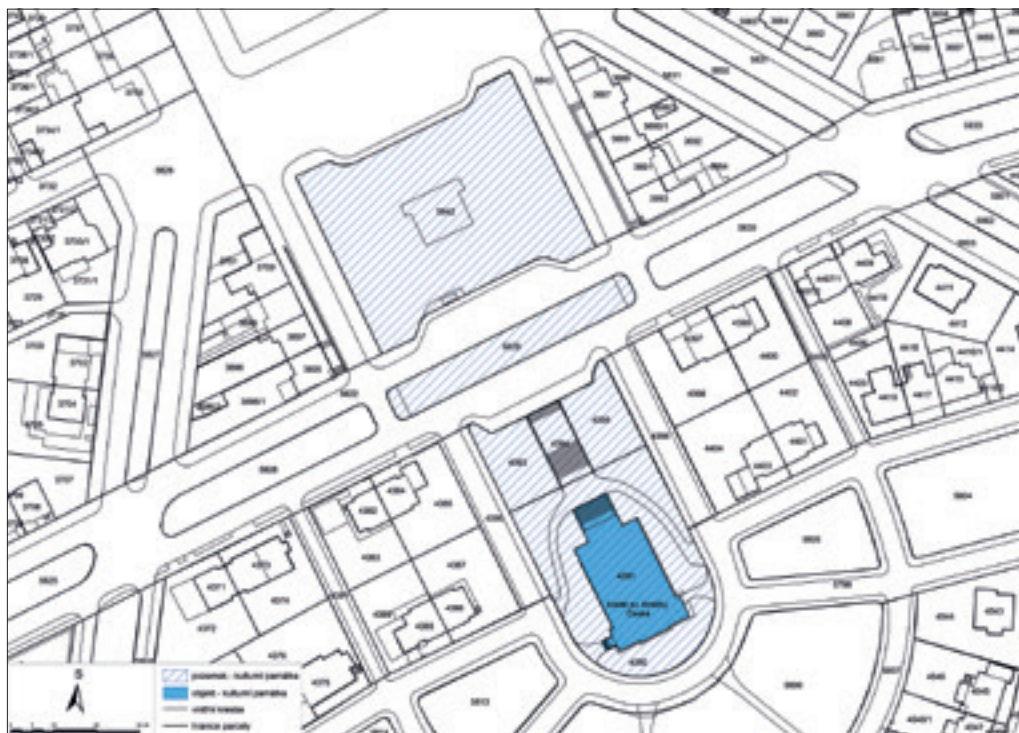

Obr. 5 A. Praha 4-Záběhlice, čp. 2500, kostel sv. Anežky České. Celkový pohled od severu z Roztylského náměstí (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, M. Kracík, 2012).

Mölzerova vila čp. 25, Praha 6-Dejvice, Na Kodymce 14, Na Špitálce 18

Funkcionalistická vila se zahradou byla postavena v letech 1938–1939 podle projektu architekta Františka Maria Černého. Oficiálními majiteli byli manželé Jaroslav a Věra Oberthorovi. Skrytým iniciátorem a skutečným stavebníkem se ale stal otec Věry Oberthorové Eustach Mölzer (1879–1953), vodohospodářský inženýr, významný veřejný a politický činitel, mecenáš, dlouholetý předseda Státní regulační komise či předseda správy Elektrických podniků hl. m. Prahy. Čtyřpodlažní vila se čtyřmi bytovými jednotkami sloužila jako rodinná, s jedním nájemním bytem. Jedná se o logicky řešené kubické těleso s plochou střechou a ustoupeným posledním

Obr. 5 B. Praha 4-Záběhlice, čp. 2500, kostel sv. Anežky České. Orientační plán areálu plochy (do podkladu DKM zakreslil V. Nový, 2012).

patrem s terasou. Vnitřní prostory prosvětlují pásy sdužených oken, zahradní fasáda je doplněna subtilními konstrukcemi balkonů, odlehčenými průsvitnou sklobetonovou podlahou, podobně jako markýzy nad domovními vstupy. Interiéry jsou pojaty jako jednoduché čisté prostory s technicky řešenými detaily. Výsledný estetický dojem interiéru umocňují mj. skleněné výplně dveří či perforovaná konstrukce hlavního schodiště. Vila byla v letech 1996–1997 citlivě rekonstruována, s maximálním ohledem k původním konstrukcím a prvkům. Zahrada zůstala zachována v původním členění, rehabilitováno bylo i oplocení. Mölzerova vila je unikátním pří-

Obr. 6. Praha 6-Dejvice, čp. 25, Mölzerova vila. Celkový pohled od jihu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, M. Kracík, 2012).

kladem meziválečné funkcionalistické architektury. Památkovou hodnotu zvyšuje i vztah k významným osobnostem architekta a stavebníka.

Vila se zahradou a oplocením byla prohlášena za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 29. 7. 2011 (nabylo právní moci 22. 8. 2011) a zapsána do ÚSKP pod r. č. 104538. Zapsání této nové kulturní památky je dalším pozitivním příkladem, kdy podnět k prohlášení podali samotní vlastníci objektu (obr. 6).

Vila továrníka Kořána čp. 266, Praha 6-Hradčany, U Písecké brány 24

Klasicizující vilu s prvky secese si pro svou rodinu nechal v letech 1911–1913 postavit Robert Jan Kořán, majitel cukrovaru v Cerekvici nad Loučnou. Architekt Ladislav Skřivánek (1877–1958), navrhl obytný dům s monumentálním schodištěm ve středním traktu. Již během první světové války prošla vila velkou stavební úpravou. Bylo zrušeno protisměrné lomené schodiště ve středním traktu a na místě původní verandy bylo zřízeno nové, na oválném půdorysu. V každém patře vznikl jeden samostatný byt. Další adaptační úpravy za původních majitelů byly provedeny

ještě v roce 1929. Pod oběma adaptacemi je na stavebních plánech podepsán opět architekt Skřivánek, již jako profesor Umělecko-průmyslové školy. Patrový podsklepený dům s obytným podkrovím s valbovou střechou stojí uprostřed zahrady. Severní a jižní průčelí jsou opatřena zaobleným rizalitem, završeným mohutným valbovým vikýřem a balkonem s balustrovým zábradlím. Okna rámuje ploché šambrány a fasády člení kanelované pilastry bez hlavice.

Obr. 7. Praha 6-Hradčany, čp. 266, vila továrníka Kořána. Celkový pohled od jihu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, M. Kracík, 2012).

Z patra do podkroví vede dřevěné schodiště, s pozoruhodným dřevěným zábradlím. Stěny chodeb zdobí dřevěné kazetové obložení, včetně původních dveří a autentických vitrajových oken. Dům čp. 266 v blízkosti Písecké brány je jedinečně zachovanou vilovou stavbou, a to jak v exteriérové, tak především v interiérové části.

Vila se zahradou a oplocením byla prohlášena za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 6. 4. 2011 (nabylo právní moci 12. 9. 2011) a zapsána do ÚSKP pod r. č. 104537 (obr. 7).

Přečerpávací stanice Bruska čp. 467, Praha 6-Střešovice, Svatovítská 1a, Pod Hradbami 2

Areál z let 1920–1930 tvoří budova přečerpávací stanice se strojovnou, dva podzemní vodojemy, oplocení se vstupními branami a několik dalších doprovodných objektů. Stanice čerpá vodu do vyšších částí Střešovic, do vodojemu na Andělkách a na Vyhlídkách. V souvislosti se stavbou přečerpávací stanice Bruska jsou v archivu Muzea Pražského vodárenství uváděna jména Ing. arch. Jaroslav Žofka, Ing. arch. Luděk Řehák, Ing. arch. Josef Němec. Strojovna stanice je zastřešena konstrukcí s obloukovými železobetonovými nosníky se spodním táhlem, které jsou mezi sebou spojeny trámy a armovanými deskami. Konstrukce po obvodu spočívá na železobetonových pilířích. Celá budova je od doby vzniku vytápěna centrálně, osvětlena elektricky a kanalizována. Objem podzemních vodojemů je dohromady bezmála 12000 m³. Svislé stěny vodojemu o výšce 4,9 m, jsou vytvořeny z řad železobetonových kleneb obrácených vypuklou stranou dovnitř. Na tomto rámu je uložen strop Hennebique. Mimořádně kvalitní je rovněž oplocení areálu včetně několika bran. Přečerpávací stanice Bruska se slohovými prvky rondokubismu je jednou z nejstarších staveb tohoto typu na území Prahy, představující zároveň ojedinělou kontinuitu funkce a využití od svého vzniku do dneška.

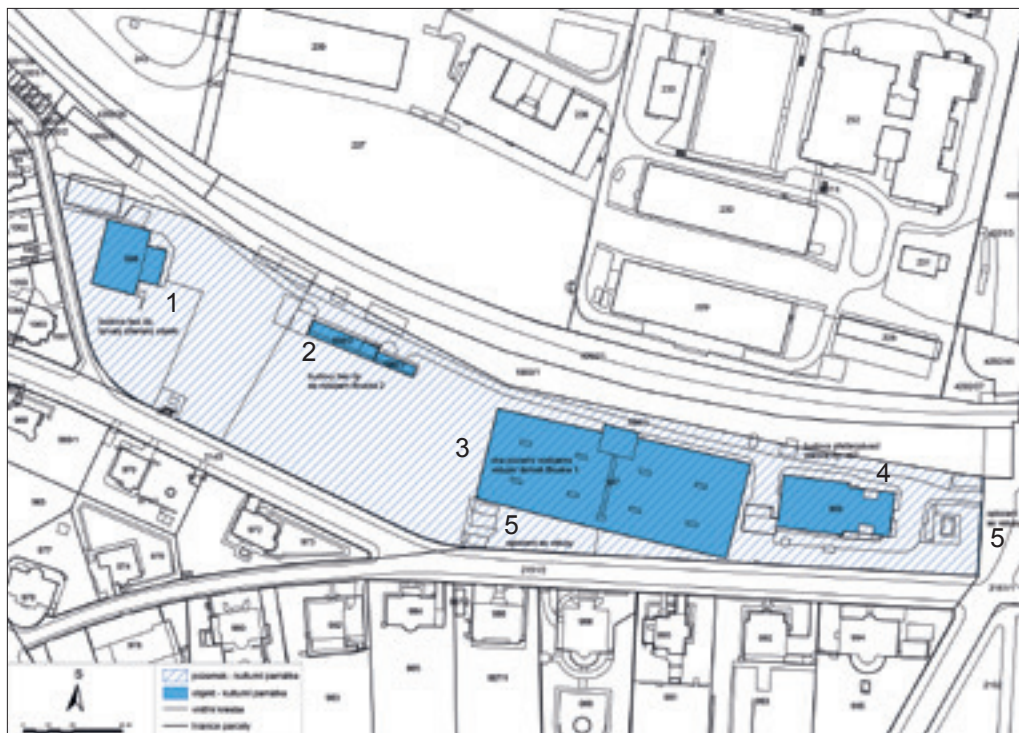

Obr. 8 A. Praha 6-Střešovice, čp. 467, přečerpávací stanice Bruska. Hlavní budova přečerpávací stanice se strojovnou, pohled od jihovýchodu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, J. Baláček, 2011).

Areál byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 8. 4. 2011 (nabylo právní moci 28. 4. 2011) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104323 (obr. 8 a, b).

Obr. 8 B. Praha 6-Střešovice, čp. 467, přečerpávací stanice Bruska. Orientační plán areálu plochy (do podkladu DKM zakreslil V. Nový, 2012).

1 – budova bez čp, bývalý dílenský objekt; 2 – budovy bez čp. se vstupem Bruska 2; 3 – dva původní vodojemy, vstupní domek Bruska 1; 4 – budova přečerpávací stanice čp. 467; 5 – oplocení se vstupy.

Soubor budov areálu Aero, Praha 18-Letňany (parc. č. 540/16, 540/17, 540/116, 540/117), Praha19-Kbely (parc. č. 1937/33, 1937/34, 1937/35, 1937/36, 1937/41)

Druhou nejstarší českou leteckou továrnu Aero založil v roce 1919 Vladimír Kabeš. Původně sídlila v Bubenci, po požáru 1921 přemístila některé provozy do prostoru jihozápadní části dnešního letiště Kbely. Na konci 30. let v souvislosti s přípravou na válku byly dva nejstarší hangáry (č. V a III) přesunuty na nynější místo, současně proběhla dostavba dalších hangárů, budov a střešnice. Firma byla po roce 1948 znárodněna.

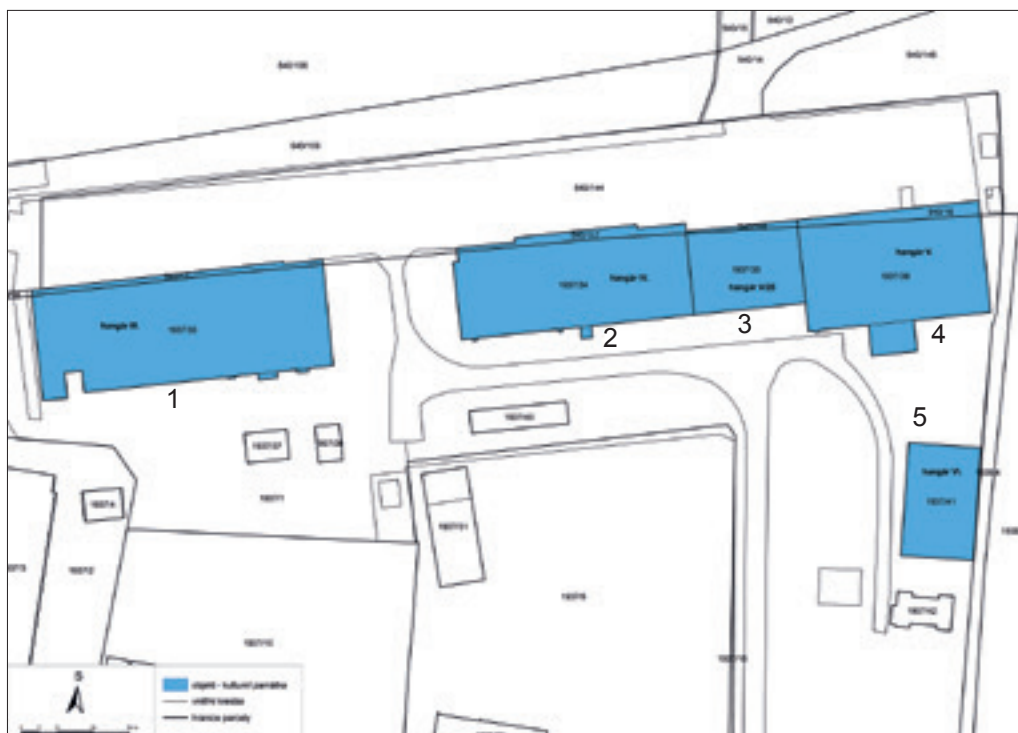
Jde o zcela unikátní komplex staveb, které akcentují vývoj letištního stavitelství od období první světové války po konec 40. let 20. století. V případě hangáru č. VI se jedná o typickou stavbu z období první světové války z oblasti Rakousko-Uherska, hangár č. III představuje stavbu typickou pro střední Evropu počátku 20. let minulého století, hangár č. IV pokračování tohoto vývoje ve 30. letech a hangár č. V pak typickou stavbu německé školy (typ firmy Junkers), vycházející z maximální úspory nedostatkových materiálů. Hangár č. IV a V spojuje hangár č. V/28, tzv. krček, zbudovaný na přelomu 40. a 50. let.

Jde o nižší budovu na obdélném půdoryse se dvěma příčnými loděmi zastřešenými válcovou střechou na dřevěných obloukových příhradových vaznicích. Areál dává rovněž možnost seznámit se s dobovými pracovními postupy. Hangáry určené původně k montáži letadel mají dodnes původní vnitřní vybavení a zařízení, například váhu na letadla či vnitřní dřevěné ochozy s kanceláři mistrů. Díky tomu tak dnes Aero Kbely představuje unikátní komplex prezentující architekturu spojenou jak s počátky československého letectví, tak s rozvojem letecké techniky v průběhu 2. světové války.

Obr. 9 A. Praha-Kbely, Letňany, soubor budov areálu Aero. Hangár IV, přední vstup (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, P. Havlík, 2010).

Jde o nižší budovu na obdélném půdoryse se dvěma příčnými loděmi zastřešenými válcovou střechou na dřevěných obloukových příhradových vaznicích. Areál dává rovněž možnost seznámit se s dobovými pracovními postupy. Hangáry určené původně k montáži letadel mají dodnes původní vnitřní vybavení a zařízení, například váhu na letadla či vnitřní dřevěné ochozy s kanceláři mistrů. Díky tomu tak dnes Aero Kbely představuje unikátní komplex prezentující architekturu spojenou jak s počátky československého letectví, tak s rozvojem letecké techniky v průběhu 2. světové války.

Obr. 9 B. Praha-Kbely, Letňany, soubor budov areálu Aero. Orientační plán areálu plochy (do podkladu DKM zakreslil V. Nový, 2012). 1 – hangár III; 2 – hangár IV; 3 – hangár V/28 (krček); 4 – hangár V; 5 – hangár VI.

Soubor budov areálu Aero byl prohlášen za kulturní památku rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 26. 10. 2011 (nabylo právní moci 21. 11. 2011, opravné rozhodnutí zde dne 24. 1. 2012 nabylo právní moci 13. 2. 2012) a zapsán do ÚSKP pod r. č. 104539 (obr. 9 a, b).

Objekty a pozemky, u nichž bylo v roce 2011 zrušeno prohlášení za kulturní památku

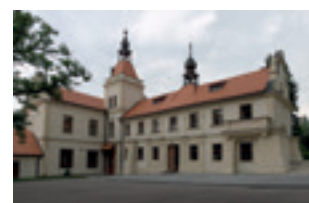
Pozemek parc. č. 1022/13 v areálu restaurace Na Křížku, Praha 4-Braník, čp. 77, Vnitřní 33

Rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 18. 3. 2011 (nabylo právní moci 31. 3. 2011) bylo zrušeno prohlášení části areálu bývalé restaurace Na Křížku za kulturní památku. Zrušení se týkalo úzkého pásu pozemku parc. č. 1022/13 v západní části areálu. Kulturní památkou r. č. ÚSKP 41086/1–1874 nadále zůstává objekt čp. 77 s pozemky parc. č. 1021, 1022/3, 1022/72 (obr. 10).

Obytný dům v areálu Koničkova mlýna, Praha 11-Újezd, čp. 2, 11, Ke Mlýnu

Rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 20. 4. 2011 (nabylo právní moci 9. 5. 2011) bylo zrušeno prohlášení části areálu Koničkova mlýna za kulturní památku. Zrušení se týkalo obytného domu čp. 2 na pozemku parc. č. 588. Kulturní památkou r. č. ÚSKP 11626/1–1887 nadále zůstávají zbývající části areálu, které tvoří brána, stodola, dvě hospodářské budovy a pozemky parc. č. 588, 589, 592. Prohlášení dnes již zaniklé hlavní mlýnské budovy s mlýnicí na části pozemku parc. č. 589 bylo zrušeno již v roce 1996 (obr. 11).

Jan Baláček, Matyáš Kracík, Kateřina Hubrtová

Obr. 10. Praha 4-Braník, čp. 77, býv. restaurace Na Křížku. Celkový pohled na budovu čp. 77 od jihozápadu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, M. Kracík, 2012).

Obr. 11. Praha 11-Újezd, čp. 2, obytný dům v areálu Koničkova mlýna. Pohled na dům čp. 2 od východu (foto archiv NPÚ ÚOP v hl. m. Praze, J. Baláček, 2009).